

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 3

Ljubljana, dne 1. marca 1909.

XVII. tečaj.

POZIMI V ŠOLO.

Osorni mraz, ti bi me stresal,
če kučme te ne bi imel
in tega toplega kožuha,
ki sem prav dobro ga zapel.

Le nesi, burja, mi snežinke,
le meči v mladi jih obraz!
Čez polje v šolo mi hitimo,
ne zmaga nas ne sneg ne mraz.

Saj kurjena je v šoli pečka,
toploto ljubko v nas žehti,
po šoli pa doma v zapečku
prav imenitno se sedi.

Hudobni mraz, ti bi me stresal,
če bi kožuha ne imel
in tele kučme-kosmatinke,
ki sem jo čez ušesa del.

Mokriški.

SOLNCE IN PEČKA.

Kako mogočno z neba gledaš,
kako se, solnce, nam smejiš
in na snežene gore, polje,
skoz mrzli zimski dan žariš.

A žar še tvoj gorkote nima,
čeprav tak milo se smejiš.
Še vedno ljuba nam je pečka,
ki črna v kotu tam stoji.

Kaj bi sedaj poljana v žarkih,
kaj bi bliščeči solnca kras,
dokler pomlad iskreno mlada
še skriva žarki svoj obraz.

Mokriški.